

Arrest

nr. 214 740 van 7 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 30 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten, etnisch Peul te zijn, en geboren te zijn te Conakry op 20/02/2000. U heeft uw vader nooit gekend, u werd geboren als kind buiten het huwelijk. Wanneer u nog erg jong was, huwde uw moeder met A.I., een man die te Mamou woont en reeds gehuwd was met een eerste vrouw, S.. U liep school te Mamou tot het derde jaar van het secundair onderwijs. Uw moeder overleed op 10/02/2012 ten gevolge van borstkanker. U werd, sinds het overlijden van uw moeder, erg slecht behandeld door uw stiefmoeder S. en haar echtgenoot.

Op een zondag in het jaar 2014 kwam u te weten dat uw stiefmoeder u uitgehuwelijkt had aan een man die vlees verkoopt op de markt. Met de hulp van een vriendin van uw moeder, een zekere A., vluchtte u naar de nicht van uw moeder. Na een tweetal weken kwam uw stiefmoeder u op het spoor, en kwam u ophalen bij de nicht van uw moeder. Ze schold u uit en sloeg u met een zweep, en zowel uw stiefmoeder als stiefvader sloegen en schopten u. Ook met hun kinderen kende u problemen, zo verwonde hun zoon u met een lepel aan de borst. Wanneer uw stiefmoeder afwezig zou zijn, zou uw stiefvader u ook seksueel misbruiken. Zo werd u door uw stiefvader gevingerd, en bedreigde hij u met de dood indien u anderen hierover zou vertellen. Wanneer uw stiefmoeder met haar dochter naar Conakry was, werd u op 1 januari 2015 door uw stiefvader verkracht. Wanneer A. u nadien zag wenen, vertelde u haar wat gebeurde en nam zij u mee naar een besnijdster. Deze oordeelde dat u de waarheid sprak. A. nam u daarop mee naar de politie, alsook naar de moskee. U werd nadien telefonisch gecontacteerd door uw stiefmoeder, die op de hoogte was gekomen van het gebeurde, en deze bedreigde u met de dood. Nadat uw stiefvader later opgeroepen werd bij de politie, werd de zaak afgesloten daar de politieagente die de zaak behandelde, geen problemen wou. U bleef nadien inwonen in uw familiaal huis. Wanneer u later, tijdens de maand april, brood moest gaan kopen op de markt, werd u door uw stiefmoeder van diefstal beschuldigd. Als straf stak ze uw linkerhand in een pot kokend water. In augustus 2015 huwde de zus van A., K., met een blanke man uit Europa. U was een van de eremeisjes bij hun huwelijk. Een familielid van de bruidegom, een zekere Se., maakte u duidelijk dat hij in u geïnteresseerd was. Jullie begonnen nadien een relatie met elkaar, en zouden elkaar heimelijk ontmoeten in zijn kamer, dan wel bij A.. U werd opnieuw verkracht door uw stiefvader in juni 2016, terwijl uw stiefmoeder te Bamako was. U vluchtte nadien naar A., die daarop uw stiefvader verwijten kwam maken. Jongeren uit de buurt geraakten erbij betrokken, en plunderden het huis. U werd nadien opnieuw telefonisch met de dood bedreigd door uw stiefmoeder. A. praatte ondertussen met Se. over het probleem. U bleef ondergedoken bij Se., terwijl hij uw vlucht uit Guinee organiseerde via een contact van hem te Dakar [Senegal]. Op 10 juli 2016 verliet u samen met Se. per wagen Mamou, en reisde u via Dalaba, Pita, Labé en Kundara naar Dakar. Se. verliet Dakar opnieuw op 12/07/2016, en liet u achter bij de smokkelaar. Tijdens uw verblijf te Dakar, werden de nodige documenten voorbereid, en werd er u een Senegalees paspoort op uw eigen naam bezorgd, met daarin een geldig Italiaans visum. U verbleef een tweetal weken in Dakar, en verliet Senegal nadien in augustus 2016 samen met de smokkelaar per vliegtuig. Na een tussenstop te Madrid, kwam u te België aan, en nam de smokkelaar u mee naar een huis. Hij vertelde u dat indien u buiten zou gaan, u riskeerde te worden opgepakt door de politie. De smokkelaar bij wie u verbleef, misbruikte u seksueel en sloeg u. Wanneer u op een dag alleen in het huis aanwezig was, en er rook ontstond in de keuken waardoor het brandalarm afging, vluchtte u de straat op. Daar ontmoette u een andere Guineeër met wie u aan de praat geraakte – hij legde u uit dat u naar de Dienst Vreemdelingenzaken kon gaan. U volgde zijn raad op, en ging zich aanbieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U diende een asielaanvraag in op 9/12/2016. Te België leerde u uw huidige partner, M.B. kennen. Jullie kregen samen een zoon B., geboren op 15/11/2017.

B. Motivering

U verklaarde op 08/12/2016 geboren te zijn op 20/02/2000. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 08/12/2016 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 22/12/2016, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 04/01/2017 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test met een redelijke wetenschappelijke zekerheid aan dat u op datum van 22/12/2016 ouder was dan 18 jaar. **Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van uw verklaring psychisch te lijden onder hetgeen u meegemaakt heeft, dient vastgesteld dat u in België psychologisch opgevolgd werd, en u verklaarde dat het op heden reeds beter gaat met u (notities CGVS I, p. 22). Hoewel het in het begin moeilijk was voor u om over uw problemen te praten, volgt u de raad van uw psycholoog op, om alles te exterioriseren, en verklaarde u dat u zich kunt uitdrukken (notities CGVS II, p. 5 en 6).

Er werden voorts meerdere pauzes voorzien tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en er werden u alle kansen geboden om op eigen tempo uw gehele verhaal te doen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw geopperde, Guineese nationaliteit en herkomst.

Ten eerste dient opgemerkt dat uit uw verklaringen een frappante onvertrouwdheid met uw beweerde regio van herkomst naar voren komt.

U verklaarde geboren te zijn te Conakry, en vanaf uw kindertijd steeds te hebben gewoond in de stad Mamou te Guinee – u weet niet hoe oud u was wanneer u van Conakry naar Mamou verhuisde (notities CGVS I, p. 4-5). U liep school te Mamou, tot het jaar 2015 (notities CGVS II, p. 8). **Gegeven deze verklaringen, zou een zekere kennis van de omgeving van Mamou, en van basiszaken met betrekking tot het land, verwacht kunnen worden. Echter, het dient vastgesteld dat uw kennis hieromtrent ontoereikend is.** Gevraagd welke dorpen in de omgeving van Mamou u kent, antwoordde u Balé, Koying, Timbo en Gnagara (notities CGVS, p. 5). Van deze, door u genoemde, plekken kon enkel de plek Timbo teruggevonden worden op de beschikbare gedetailleerde landkaarten – dit betreft een stad op zo’n 51 kilometer afstand van de stad Mamou, hetgeen bezwaarlijk een nabijgelegen dorp kan worden genoemd. Gevraagd of u de plek Kounkoure kent, stelde u enkel de plek ‘Gongore’ te kennen. De stad Kounkoure - de plek die u niet kende - ligt op zo’n 28 kilometer van de stad Mamou, de plek Gongore, waar u beweerdelijk reeds wél van hoorde – ligt echter op zo’n 94 kilometer van Mamou. U vermeldde voorts de plekken Boulwelya, Kegnako, Kigna, Gongore en G’nagara, en verklaarde dat deze dorpen elkaar opvolgen (notities CGVS I, p. 6). Van deze door u genoemde plekken, werden de plaatsen Kigna, Kegnako [waar u vermoedelijk op doelde wanneer u sprak over Kegnako], Niagara [waar u vermoedelijk op doelde wanneer u sprak over G’nagara] en Gongore teruggevonden. Boulwelya kon nergens worden teruggevonden op de beschikbare gedetailleerde landkaarten – wel kon de plek ‘Boulliwel’ teruggevonden worden – een stad, zo’n 40 kilometer ten noorden van Mamou. Het dient echter opgemerkt dat de teruggevonden plaatsnamen [Kegnako, Niagara en Gongore], geenszins op één route liggen, noch beschouwd kunnen worden als ‘nabijgelegen’ dorpen – zo ligt de plek Niagara op 70 kilometer ten noordoosten van Mamou, Gongore 94 kilometer ten noordwesten, en Kegnako 51 kilometer ten noordoosten. Gevraagd of u de plek ‘Teliko’ kent, antwoordde u ontkennend – Teliko betreft een dorp op zo’n 5.5 kilometer ten zuiden van Mamou, ten zuidwesten van de wijk Lope in Mamou, alwaar u beweerdelijk woonde. **U herkende evenmin de namen van de dorpen Tounti – gelegen op 7.8 kilometer van Mamou, ten oosten van de wijk Lope – het dorp Fetto – gelegen op 8.3 kilometer ten zuiden van Mamou – het dorp Guilewel – gelegen op 8.7 kilometer ten westen van Mamou (notities CGVS I, p. 7). Ook de wijken Marakala, Oumpou, Ainguel, Moba Bile en Fitakonas, herkende u niet bij naam wanneer deze u werden genoemd (notities CGVS I, p. 9) – nochtans betreffen dit allen wijken van de stad Mamou, waar u uw hele leven zou hebben gewoond.** U voorts nog andere plaatsnamen genoemd – Soyah, Balere, Kolla, Péllèl Fato, Marga, Atingo, Wédé, Ndjolou, Tanga, Tolo (notities CGVS I, p. 10 en 11) – gaf u steeds aan deze plekken niet te kennen. Dit betreffen echter allemaal plaatsen in de onmiddellijke nabijheid van de stad Mamou (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U gevraagd of u mogelijks ‘Boulliwel’ bedoelde wanneer u sprak over de plek ‘Boulwelya’, verklaarde u dat dat niet dezelfde plekken zijn, en u eveneens Boulliwel kent (zie notities CGVS I, p. 11). Gevraagd waar het gelegen is, stelde u eerst dat het nabij Mamou gelegen is, om nadien te stellen dat het tamelijk ver van Mamou is, en het gelegen is op de route naar Conakry (notities CGVS I, p. 11-12). Het dient echter vastgesteld dat Boulliwel – gelegen op zo’n 40 kilometer ten noorden van Mamou – geenszins gelegen is op de route vanuit Mamou naar Conakry. **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u nagenoeg geen kennis heeft van de omgeving en dorpen rondom de stad waar u beweerdelijk van afkomstig bent.** Uw verklaring hiervoor – namelijk dat u niet buiten ging, maar enkel van huis naar school en terug ging (notities CGVS I, p. 21) – is geenszins afdoende – u maakte er immers wel gewag van andere plaatsen, die veel verder van Mamou gelegen zijn, te kennen.

Gevraagd naar nationale feestdagen in Guinee, verklaarde u dat de onafhankelijkheidsdag wordt gevierd op 3 oktober, vrouwendag in maart, en ook de 1e mei een feestdag is (notities CGVS II, p. 17). Gevraagd of u weet op welke dag de feestdag 'fête nationale de la deuxième République' is, gaf u aan dat **niet te kennen**, en niet te begrijpen wat bedoeld werd. Nochtans is dit een officiële feestdag in Guinee, die jaarlijks op de derde april wordt gevierd. **Gevraagd of u er zeker van bent dat de onafhankelijkheidsdag jaarlijks op 3 oktober wordt gevierd, antwoordde u bevestigend. U erop gewezen dat dat incorrect is, en de onafhankelijkheidsdag wordt gevierd op 2 oktober, antwoordde u simpelweg bevestigend.** U erop gewezen dat u net tot tweemaal toe stelde dat het op 2 oktober is, verklaarde u dat u verward was. Gevraagd hoe nummerplaten van wagens eruit zien in Guinee, antwoordde u vaagweg dat er cijfers en de letter 'G' op staan (notities CGVS II, p. 18). **Gevraagd welke kleur de cijfers op de nummerplaat hebben, antwoordde u dat deze rood zijn.** **Gevraagd welke kleur de achtergrond dan heeft, antwoordde u wit.** Ter bevestiging gevraagd of gewone passagierswagens dus nummerplaten hebben met rode cijfers op een witte achtergrond, antwoordde u dat dat alleszins zo was bij de wagen van de co-echtgenote van uw moeder. U geconfronteerd met de vaststelling **dat uw verklaringen niet stroken met de beschikbare informatie – waaruit net het omgekeerde blijkt, namelijk witte cijfers op een rode achtergrond** – verklaarde u dat het volgens u zo is [rode cijfers op een witte achtergrond] en dit ook zo bij de co-echtgenote van uw moeder het geval was (notities CGVS II, p. 19). Gevraagd of zij dan de enige in Guinee was met zo'n nummerplaat, antwoordde u – uw vorige verklaringen wijzigend, en de informatie waarmee u werd geconfronteerd simpelweg herhalend – dat er ook nummerplaten bestaan met witte cijfers op een rode achtergrond. Uw verklaringen overtuigen niet, en bevestigen verder de vastgestelde onbekendheid aangaande basiszaken met betrekking tot het land Guinee.

Om uw beweerde Guineese nationaliteit te staven, legde u volgende documenten neer: een originele Guineese identiteitskaart, en een originele Guineese geboorteakte. U verklaarde dat u bij uw vertrek uit Guinee geen enkel document met zich meenam, en de door u neergelegde identiteitskaart en geboorteakte u werden opgestuurd vanuit Guinee door A., de vriendin van uw moeder (notities CGVS II, p. 3). Zij ging naar uw voormalige secundaire school om uw geboorteakte te halen, gezien uw moeder deze destijds had afgegeven bij de school. Gevraagd of dat de originele geboorteakte betrof, antwoordde u bevestigend (notities CGVS II, p. 4). U verklaarde dat, wanneer u A. contacteerde, u haar ook naar een identiteitskaart vroeg, waarop deze u bevestigde dat ze een identiteitskaart zou laten maken. U legt deze identiteitskaart – afgeleverd op 19/01/2018 te Ratoma [Conakry] eveneens neer. Gevraagd of het niet nodig is om zelf aanwezig te zijn bij de aanvraag van de identiteitskaart – gezien deze ondertekend dient te worden, alsook een vingerafdruk van de drager van de kaart moet bevatten alvorens deze geplastificeerd wordt – verklaarde u dat u uw handtekening en vingerafdruk op de kaart plaatste wanneer u deze ontving [in België], en u het nadien liet plastificeren te Bastogne. Gevraagd of men in Guinee dan zomaar identiteitsdocumenten aflevert voor mensen die niet langer in het land zijn, en niet aanwezig zijn voor het plaatsen van een vingerafdruk en handtekening, verklaarde u dat er veel corruptie is in Guinee (notities CGVS II, p. 5). Gevraagd of iedereen daar dan zomaar een identiteitskaart kan aanvragen, verklaarde u dat Guinee zo is, er geen wet is, en niets moeilijk is als je geld hebt. U gewezen op de vaststelling dat op de door u neergelegde identiteitskaart vermeld staat dat u in de wijk Ratoma/Sonfonia, te Conakry, woonde, en gesteld dat u daar toch helemaal niet woonde, verklaarde u weinig verhelderend dat de kaart daar werd opgesteld (notities CGVS II, p. 9). U gevraagd waarom, indien de door u neergelegde identiteitskaart een echte identiteitskaart is, er vermeld wordt dat u te Conakry woont, hoewel u verklaarde uw hele leven te Mamou te hebben gewoond, verklaarde u, de vraag ontwijkend, dat identiteitskaarten opgesteld worden te Conakry. U de vraag herhaald, antwoordde u het uiteindelijk niet te weten.

Op grond van bovenstaande vaststellingen dient besloten dat de door u neergelegde identiteitskaart geenszins als een authentiek, waarheidsgetrouw document kan worden beschouwd, immers: deze werd opgesteld in uw afwezigheid, en zonder handtekening of vingerafdruk naar u te België opgestuurd, en de erop vermelde informatie betreffende uw plaats van residentie te Guinee is, volgens uw eigen verklaringen, foutief. U verklaarde tevens zelf dat deze identiteitskaart kon worden opgevraagd in uw afwezigheid, omdat er corruptie is. De beschikbare informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, bevestigt het bestaan van fraude bij de aflevering van nationale identiteitskaarten in Guinee.

U gevraagd of u er bij blijft dat de door u neergelegde geboorteakte, een echte geboorteakte is, antwoordde u bevestigend. U erop gewezen dat op deze door u neergelegde geboorteakte, opgesteld in het jaar 2000, vermeld staat dat A.I. uw vader is, hoewel u steeds verklaarde dat hij niet uw echte vader is, en u uw vader niet kent, verklaarde u het ook te hebben opgemerkt en dat u niet weet hoe het komt

(notities CGVS, p. 10). **U erop gewezen dat op de door u neergelegde geboorteakte vermeld staat dat deze werd opgesteld op 30 februari 2000, antwoordde u bevestigend** (notities CGVS II, p. 11). U erop gewezen dat dat een onbestaande datum is, gezien de maand februari nooit 30 dagen telt, antwoordde u dat 'zij' het deden. U wist voorts niet te verklaren hoe het kan dat er een onbestaande datum werd opgegeven als datum waarop uw geboorteakte zou zijn opgesteld. Uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt voorts dat er sprake is van veralgemeende corruptie bij de registratie van geboortes in Guinee.

Gevraagd of u beschikt over de enveloppe waarmee uw geboorteakte en identiteitskaart u werden opgestuurd vanuit Guinee – om op die wijze te kunnen nagaan of deze documenten wel degelijk afkomstig zijn uit Guinee, zoals u stelt – verklaarde u dat A. deze documenten meegaf met een Guineeër die naar België reisde, en deze persoon u uw documenten gaf in Antwerpen (notities CGVS II, p. 4). Gevraagd wie die persoon is, verklaarde u hem evenwel niet te kennen.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat de enige identiteitsdocumenten die u weet voor te leggen, en die een indicatie zouden kunnen uitmaken voor de door u beweerde Guineese nationaliteit –en herkomst, frauduleuze documenten zijn. Zo gaf u zelf aan dat uw Guineese identiteitskaart – die informatie bevat die tegenstrijdig is aan uw verklaringen – middels corruptie werd verkregen, en u deze zelf handtekende, er uw vingerafdruk op plaatste, en liet plastificeren in België. De door u neergelegde geboorteakte blijkt opgesteld op een datum die niet bestaat. Dit gegeven zijnde, kan geenszins geloof gehecht worden aan uw verklaring dat dit authentieke, waarheidsgetrouwe documenten zouden zijn.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u naar België reisde met een Senegalees paspoort op uw naam, uitgereikt op 10/03/2015 en voorzien van een geldig Italiaans visum geldig van 27/07/2016 tot 04/09/2016. Uit de gegevens van dit paspoort, blijkt u geboren te zijn te Dakar op 18/06/1991. Tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), verklaarde u nog gereisd te hebben met een Guinees paspoort (zie 'Verklaring DVZ', p. 9, punt 28). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u dit paspoort pas bekam na aankomst in Senegal, waar u aankwam op 11/07/2016 (notities CGVS II, p. 3 en 13). Gevraagd wat u moest doen om dit Senegalees paspoort te bekomen, legde u uit dat u samen met de smokkelaar naar verschillende plekken ging waar u onder meer vingerafdrukken moest zetten (notities CGVS, p. 14). Gevraagd wat u diende voor te leggen om een Senegalees paspoort te bekomen, antwoordde u dat u niets had. U geconfronteerd met de vaststelling dat uit de kopie van uw Senegalees paspoort blijkt dat deze reeds werd afgeleverd in maart 2015 – meer dan een jaar voor u beweerdelijk Guinee ontvluchtte en naar Senegal ging – antwoordde u het niet te weten. U nogmaals gevraagd hoe het mogelijk is dat uw Senegalees paspoort reeds werd afgeleverd meer dan een jaar voor uw beweerd vertrek uit Guinee, antwoordde u het niet te weten. U gewezen op de vaststelling dat – los van uw verklaringen – uit uw Senegalees paspoort eenvoudigweg blijkt dat deze afgeleverd werd in 2015, verklaarde u het niet te ontkennen, maar ook niet te weten hoe dat kan. **Deze verklaringen zijn evenwel geenszins afdoende, en weten de vastgestelde inconsistenties op geen enkele wijze te verhelderen. Er kan enkel worden vastgesteld dat er in uw administratief dossier een kopie aanwezig is van uw Senegalees paspoort afgeleverd op 10/03/2015, met Italiaans visum, en er geen enkel element aanwezig is in het dossier dat er zou op wijzen dat dit paspoort mogelijks een vervalsing zou betreffen. Daarnaast weet u niet te concretiseren hoe u, dan wel de smokkelaar die u bijstond, erin geslaagd zou zijn u een vals Senegalees paspoort te bezorgen. Voorts blijkt het Senegalees paspoort op uw naam reeds afgegeven meer dan een jaar voordat u beweerdelijk Guinee ontvluchtte, en weet u ook dit gegeven op geen enkele wijze te verklaren. Deze vaststellingen, in combinatie met de hierboven reeds gedane vaststellingen, waaruit blijkt dat de enige documenten die u neerlegt om uw Guineese nationaliteit te attesteren, van frauduleuze aard zijn, alsook dat uw kennis van Mamou en omstreken ontoereikend is, wijzen er allen op dat u geenszins van Guinee afkomstig bent, maar wel van Senegal, het land waarvan u reeds sinds 10 maart 2015 over een internationaal paspoort beschikte. De vaststelling dat u tijdens het interview voor de DVZ nog beweerde gereisd te hebben met een Guinees paspoort (cf. supra), bevestigt enkel dat u uw Senegalese nationaliteit verborgen poogt te houden. Voorts kan opgemerkt worden dat de hierboven reeds genoemde resultaten van de leeftijdstest, uitgevoerd op 22/12/2016, waaruit met een redelijke wetenschappelijke zekerheid blijkt dat u ouder bent dan 18 jaar, tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen betreffende uw geboortedatum – u verklaarde geboren te zijn op 20/02/2000 – maar wél stroken met de gegevens in uw Senegalees paspoort – waaruit blijkt dat u geboren werd op 18/06/1991.**

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden Guineese nationaliteit. Gegeven de vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Guineese nationaliteit, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen die u in Guinee zou gekend hebben. Door de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, nationaliteit, en uw werkelijke verblijfplaats vanaf uw geboorte tot aan uw komst naar België – hetgeen de kern van uw asielrelaas raakt – te verzwijgen, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde Guineese identiteitskaart en Guineese geboorteakte werden hierboven reeds besproken, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen, eerder integendeel. Wat betreft de door u neergelegde lidkaart van de organisatie ‘GAMS’, en het door u neergelegde attest waaruit blijkt dat u besneden bent (type 1) dient het volgende vastgesteld. Gevraagd wat u wenst u aan te tonen middels het door u neergelegde attest van besnijdenis, antwoordde u dat u besneden werd door uw stiefmoeder na het overlijden van uw moeder (notities CGVS II, p. 6). Gevraagd of deze ondergane besnijdenis een verband heeft met uw vrees voor terugkeer naar Guinee, antwoordde u dat u geen genot meer ervaart wanneer u intiem bent met een man. Deze klachten, die u toeschrijft aan een reeds ondergane besnijdenis, kunnen echter op zich niet beschouwd worden als daden van vervolging. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen oproepen of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkele element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend. Wat betreft de door u neergelegde psychologische attesten dienen volgende vaststellingen gedaan. Uit het schrijven van algemeen arts Lien B. en psychologe Claire B. blijkt dat u sinds december 2016 medisch opgevolgd wordt, en u 2 keer per maand psychologische therapieën volgde van februari tot december 2017. Er werd, in het kader van deze psychologische begeleiding, vastgesteld dat u leed onder nachtmerries, algemene depressie, post-traumatische stress, angst en passieve zelfmoordgedachten. Er wordt gesteld dat dit het gevolg is van het psychologisch en fysiek geweld dat u onderging, in uw land van herkomst en in België. Dit is echter een conclusie die vanuit psychologisch perspectief werd gemaakt, vooraleer een onderzoek naar de geloofwaardigheid van uw verklaringen werd gevoerd. Uit de door u neergelegde psychologische attesten blijkt dat u psychologische problemen heeft, maar het behoort evenwel niet tot de bevoegdheden van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. **Hoewel het door u neergelegde attest dan wel stelt dat u psychologische problemen heeft, dient evenwel vastgesteld dat dit attest geen uitsluitsel biedt over de omstandigheden waarin deze ontstaan psychologische problematiek zou zijn.** Wat betreft de vastgestelde fysieke letsels op uw linkerhand en rechterborst dient opgemerkt dat medische attesten geen uitsluitsels kunnen bieden omtrent de omstandigheden waarin deze letstels opgelopen zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring te beschikken over de Guineese nationaliteit. U mag derhalve noch direct, noch indirect, teruggestuurd mag worden naar Guinee.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 juli 2018 een schending aan van “*Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951*”, “*Artikelen 48/3, 48/4,48/6,48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder wet van 15.12.1980)*”, “*Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen*”, “*De beoordelingsfout*”, “*De algemene zorgvuldigheidsplicht*”.

Verzoekster verwijst naar het arrest met nummer 195 228 van 22 november 2017 van de Raad en haalt de toelichting over de bewijslast in asielzaken aan.

Verzoekster geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande het aantonen van de nationaliteit in asielzaken en de betwisting ervan.

Verzoekster stelt vast dat het CGVS de nationaliteitsbetwisting steunt op vier verschillende elementen, met name geografische onwetendheden, een vergissing over de datum van het onafhankelijkheidsfeest, een vergissing over de kleuren van de nummerplaten en verzoeksters gebruik van een Senegalees paspoort.

Verzoekster beaamt dat de geografische kennis in zekere mate een pertinent element is, doch betoogt dat niet mag worden verwacht van een asielaanvrager dat hij heel precies steeds de oriëntatie en afstand van de verschillende dorpen of plaatsen kent. Verzoekster stelt dat van haar geen exhaustieve kennis mag worden verwacht en dat enige onduidelijkheid of onnauwkeurigheid moet worden aanvaard.

Verzoekster benadrukt dat zij veel dorpen en wijken heeft geciteerd, de naam van een nabij gelegen stroom kon geven, wist dat er geen luchthaven is maar wel oude spoorwegen die niet meer gebruikt worden. Zij kon de organisatie van het schoolsysteem in Guinee beschrijven, kon correct de bankbiljetten in circulatie in Guinee opsommen, wist dat kleingeld niet meer gebruikt wordt, gaf de naam van haar school en de ligging ervan. Zij wist eveneens de naam van het ziekenhuis waar haar moeder gestorven is en vertelde een doorleefd relaas van de hospitalisatie en dood van haar moeder in Conakry.

Volgens verzoekster blijkt dat de kennis die verzoekster vertoonde wel voldoende is, ondanks de onwetendheden of onduidelijkheden onderstreept door het CGVS op geografisch vlak.

Wat betreft de nummerplaten, beklemtoont verzoekster dat zij heel duidelijk stelde dat zij de nummerplaat van de echtgenoot van haar moeder beschreef, een nummerplaat met een witte achtergrond en rode letters. Verzoekster merkt op dat volgens een bron die door het CGVS gebruikt wordt daadwerkelijk nummerplaten met rode letters en witte achtergrond bestaan (zie stuk 3, de plaat met nummer EP 2126 A). Verzoekster stelt dat “*de naam onder de foto (a4_ENTERP_PUBLIC) blijkt dat dit kleuren die gebruikt worden door overheidsinstel 1 in gen.*” Aangezien de echtgenoot van de moeder van verzoekster een leraar is, is het volgens verzoekster helemaal niet ongeloofwaardig dat hij een auto zou bezitten met een nummerplaat met een wit achtergrond en rode letters. Daarnaast stelt verzoekster dat er blijkbaar een grote diversiteit in de kleuren van de nummerplaten bestaat.

Verder betoogt verzoekster dat het feit dat zij een vergissing maakt aangaande de nationale feestdagen op zich niet toelaat om haar nationaliteit te betwisten.

Waar het CGVS geen geloof hecht aan verzoeksters bewering met een vals paspoort te hebben gereisd, stelt verzoekster dat de omstandigheden waarin iemand zijn land moet ontvluchten heel divers kunnen zijn, en het gebruik van valse documenten is één van de mogelijkheden die bestaat.

Verder merkt verzoekster op dat het CGVS acht dat de gegevens van het paspoort stroken met de realiteit, zijnde dat verzoekster Senegalees is en geboren 18 juni 1991 en stelt dat deze geboortedatum bevestigd wordt door het leeftijdsonderzoek die gevoerd werd door de dienst voorgdij.

In stuk 4 voegt verzoekster de beslissing van de dienst voorgdij. Zij merkt op dat de dienst voorgdij niet aanduidt welke leeftijdsschatting werd gemaakt na het medisch onderzoek en enkel de geboortedatum vermeldt in het volgens verzoekster vervalst paspoort. Verzoekster betoogt dat heel duidelijk blijkt uit de opmerking van de persoon die deze beslissing betekende, dewelke schrijft: “*Refuse de signer car la décision ne mentionne pas l'âge déterminé par le test d'âge 1 Impossible donc pour elle de savoir quel âge on lui donne. C'est aussi difficile pour nous d'expliquer une telle décision !*”.

Volgens verzoekster laat deze beslissing dus niet toe te besluiten dat de door het vervalst paspoort aangegeven geboortedatum zou stroken met de wetenschappelijke vaststellingen, aangezien er niet kan worden nagegaan of de gemaakte schatting overeenkomt met de geboortedatum van 18 juni 1991.

Verzoekster wijst erop dat zij bij de aanvang van het gehoor van 10 april 2018 het volgende verklaarde: *“De eerste keer dat ik kwam hier, er was een tolk die poulard sprak, maar het was dat van Senegal Ik begreep dat niet. Ik begrijp poulard van Guinee. Daarom eerste keergeen gehoor”*. Verzoekster betoogt dat dit op zich een sterke aanwijzing is dat verzoekster inderdaad afkomstig is van Guinee, en niet van Senegal. Verzoekster stelt dat dit een bijkomende reden is om te besluiten dat het gebruikte paspoort vervalst is.

Verder betoogt verzoekster dat haar vervolgingsfeiten geloofwaardig zijn en dat zij spontaan en doorleefd haar relaas uiteen heeft gezet. Zij voert aan dat het CGVS zijn onderzoek beperkte tot het betwisten van de nationaliteit zonder enige aandacht te besteden aan haar doorleefde verklaringen. Verzoekster voegt eraan toe dat de door haar beschreven feiten heel duidelijk de graad van ernst van een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie bereiken (verkrachtingen, poging tot gedwongen huwelijk, huiselijk geweld, enz.).

Verzoekster haalt aan dat het CGVS haar fysieke en psychologische problemen niet betwist. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van het EHRM en de Raad voor vreemdelingenbetwistingen inzake de omkering van bewijslast en in geval van vermoeden van behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Tot slot wijst verzoekster op de richtlijnen van de ‘International Association of Refugee Law Judges’ betreffende de ‘Judicial Approach to Expert Medical Evidence’ met betrekking tot de inoverwegingneming van medische en psychiatrische rapporten.

Verzoekster haalt aan dat dokter Violette P. (stuk 5) heeft gesteld dat de meerderheid van de littekens weinig specifiek zijn maar verenigbaar met de verklaringen van verzoekster. Verzoekster stelt dat het litteken die zij aan haar linkerhand heeft wel heel specifiek is en hoogstwaarschijnlijk verenigbaar is met het relaas. Verzoekster haalt aan dat deze informatie bevestigd is door dokter Lien B. (stuk 6).

Uit deze medische attesten blijkt volgens verzoekster duidelijk dat de vele letsels en littekens die verzoekster vertoont naar zeer grote waarschijnlijkheid veroorzaakt zijn door foltering en mishandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Zij herneemt dat het in navolging van de rechtspraak van het EHRM, overgenomen door de Raad, immers aan verwerende partij is om in dit geval elke twijfel omtrent de oorzaak van de vastgestelde letsels uit te sluiten.

Wat betreft de besnijdenis voert verzoekster aan dat een besnijdenis op zich een ernstige aantasting van de fysieke integriteit is en als een vervolging moet beschouwd worden. Hieruit volgt dat de omkering van de bewijslast voorzien in artikel 48/7 van toepassing is. De vrees slachtoffer te worden van een besnijdenis of een herbesnijdenis maakt een gegronde vrees tot vervolging uit.

Verzoekster haalt aan dat het CGVS echter meent dat er geen enkele aanwijzing is dat er een risico zou bestaan dat verzoekster deze vervolging opnieuw zou moeten ondergaan middels een herbesnijdenis aangezien verzoekster deze traditionele praktijk reeds heeft ondergaan. Verzoekster voert echter aan dat *“blijkt uit objectieve informatie dat de meest voorkomende type van besnijdenis in Guinée het type II is (stuk 7, p. 9) terwijl verzoekster een besnijdenis van type I onderging (medisch verslag en CGVS 2, p. 6.)”*. Verzoekster benadrukt dat er in deze omstandigheden objectief het risico bestaat dat verzoekster herbesneden zou zijn op basis van het feit dat haar reeds ondergane besnijdenis als onvolledig zal worden beschouwd. Verzoekster betoogt dat het vluchtelingenstatuut moet worden toegekend.

In hoofddorde wordt gevraagd *“de beslissing van het C.G.V.S. die verzoekende partij de vluchtelingenstatus evenals het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd heeft te hervormen en haar hierbij de vluchtelingenstatus toe te kennen;*

In ondergeschikte orde, de beslissing van het C.G.V.S die verzoekende partij de vluchtelingenstatus evenals het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd heeft te hervormen en haar hierbij het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen;

In meest ondergeschikte orde, de beslissing van het C.G.V.S die verzoekende partij de vluchtelingenstatus evenals het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd heeft, te vernietigen en de zaak te verwijzen naar het C.G.V.S. zodat hij kan overgaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen betreffende de punten aangehaald in dit beroep.”

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

- “3. *Kleurenafdruk van de website www.plaque.free.fr;*
4. *Beslissing van de dienst voogdij van 04.01.2017 ten aanzien van verzoekster;*
5. *Medisch attest opgesteld door Dr Violette P. op 26.10.2017*
6. *Medisch attest opgesteld door Dr Lien B., op 09.01.2017*
7. *Nations Unies, Droits de l'Homme, Rapport sur les droits humains et la pratique des mutilations génitales féminines/excision en Guinée, avril 2016”.*

Bij aanvullende nota legt verzoekster een leeftijdsonderzoek neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten, geboren te zijn te Conakry op 20 februari 2000 en op jonge leeftijd verhuisd te zijn naar Mamou (Guinee) waar zij woonde tot haar vlucht op 10 juli 2016 (notities persoonlijk onderhoud van 10 april 2018 (hierna: notities 1), p. 3). Zij beweerde Guinee te zijn ontvlucht nadat zij, na de dood van haar moeder, seksueel misbruikt werd door haar stiefvader en mishandeld en met de dood bedreigd werd door haar stiefmoeder (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoekster maakt echter haar Guineese nationaliteit en herkomst uit Guinee niet aannemelijk.

2.4.2. Voorop kan worden vastgesteld dat verzoekster omwille van professionele redenen legaal Europa binnenreisde met een Senegalees paspoort op haar naam, uitgereikt op 10 maart 2015, en voorzien van een geldig Italiaans visum, geldig van 27 juli 2016 tot 4 september 2016 (zie visumdossier). Verzoekster beweert dat voormeld Senegalees paspoort een vals document is, doch weet niet te overtuigen. Zo verklaarde verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij dit paspoort bekwam na haar aankomst in Senegal en dus na 11 juli 2016 (notities 2, p. 3, p. 13) en dat zij samen met de smokkelaar naar verschillende plekken moest gaan waar zij onder meer haar vingerafdrukken moest zetten (notities 2, p. 14). Nochtans werd het paspoort uitgereikt op 10 maart 2015, en dus vóór verzoeksters beweerdelijke aankomst in Senegal, wat verzoekster niet kan verklaren (notities 2, p. 14-15). Verzoekster maakt hiermee niet aannemelijk dat het Senegalees paspoort vals is, maar laat toe aan te nemen dat zij reeds voor 11 juli 2016 in Senegal verbleef. De Raad kan slechts vaststellen dat, waar verzoekster bij de DVZ nog verklaarde dat zij met een Guinees paspoort naar Europa reisde (verklaring DVZ, punt 28), zij de ware toedracht van haar reis naar Europa en de wijze waarop, alsook haar Senegalees paspoort, trachtte te verhullen voor de Belgische asielinstanties.

2.4.3. In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat de omstandigheden waarin iemand zijn land moet ontvluchten heel divers kunnen zijn en het gebruik van valse documenten is één van de mogelijkheden die bestaat. Hoewel het mogelijk is dat iemand zijn land van herkomst met valse documenten ontvlucht, maakt verzoekster in haar geval niet aannemelijk dat zij met een vals paspoort naar Europa is gereisd. Uit bovenstaande blijken geen redenen om aan te nemen dat het Senegalees paspoort dat door de verschillende officiële diensten werd opgesteld en door de ambassade werd gecontroleerd, vals zou zijn. Verzoekster heeft dus de Senegalese nationaliteit.

2.4.4. Waar verzoekster volhoudt de Guineese nationaliteit te hebben en de overige 3 argumenten van de bestreden beslissing, naast het Senegalees paspoort, betwist, met name geografische onwetendheden, een vergissing over de datum van het onafhankelijkheidsfeest, een vergissing over de kleuren van de nummerplaten kan volgende blijken.

2.4.5. Vooreerst is verzoeksters geografische kennis met betrekking tot (de omgeving van) Mamou, Guinee onaannemelijk ontoereikend. Zo stelde verzoekster dat Balé, Koying, Timbo en Gnagara dorpen zijn die in de omgeving van Mamou liggen (notities 1, p. 5), hoewel op de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten enkel Timbo kan worden teruggevonden. Bovendien blijkt Timbo een stad op 51 kilometer van Mamou te zijn en kan deze dus bezwaarlijk als een nabij gelegen dorp worden beschouwd. Verzoekster kent de plaats Konkoure - een stad op 28 kilometer van Mamou - niet, doch stelt enkel Gongore te kennen - op 94 kilometer van Mamou (notities 1, p. 6; kaartjes in administratief dossier). Verder somde verzoekster de dorpen Boulweya, Kegnako, Kigna, Gongore en G'nagara op en stelde zij dat deze elkaar opvolgen (notities 1, p. 6). Van deze door verzoekster genoemde plekken, werden de plaatsen Kigna, Kegnéko (Kegnako), Niagara (G'nagara) en Gongore teruggevonden (kaartjes administratief dossier). Boulwelya kon nergens worden teruggevonden op de beschikbare gedetailleerde landkaarten, doch wel de plek 'Boulliwel' - een stad, zo'n 40 kilometer ten noorden van Mamou (zie kaartjes administratief dossier). De plaatsen Kegnéko, Niagara en Gongore liggen voorts niet op één route, noch kunnen deze beschouwd worden als nabijgelegen dorpen - zo ligt de plek Niagara op 70 kilometer ten noordoosten van Mamou, Gongore 94 kilometer ten noordwesten, en Kegnéko 51 kilometer ten noordoosten. Verder kende verzoekster Teliko - een dorp 5,5 kilometer ten zuiden van Mamou - niet (notities 1, p. 6; kaartjes administratief dossier). Verzoekster herkende evenmin de namen van de dorpen Tounti - gelegen op 7,8 kilometer van Mamou - het dorp Fetto - gelegen op 8,3 kilometer ten zuiden van Mamou - het dorp Guilewel - gelegen op 8,7 kilometer ten westen van Mamou (notities 1, p. 7; kaartjes administratief dossier). Verzoekster herkende de wijken Marakala, Oumpou, Ainguel, Moba Bile en Fitakonas van de stad Mamou ook niet (notities 1, p. 8-9). Ook de plaatsnamen Soyah, Balere, Kolla, Péllèl Fato, Marga, Afingo, Wédé, Ndjolou, Tanga en Tolo bleek verzoekster niet te kennen (notities 1, p. 10-11) terwijl dit allemaal plaatsen in de onmiddellijke nabijheid van de stad Mamou betreffen (zie kaartjes administratief dossier). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat verzoekster amper kennis heeft van de wijken in en de omgeving en dorpen rondom de stad Mamou, waar zij beweerdelijk is opgegroeid en heeft gewoond tot haar vlucht in juli 2016, doch wel kennis heeft van verder afgelegen steden. Verzoeksters (beperkte) geografische kennis is fragmentarisch en komt ingestudeerd voor. Dergelijke vaststellingen ondergraven haar beweerde herkomst uit Mamou.

2.4.6. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster *“veel dorpen en wijken (CGVS, p. 5 : Lope 1,2, 3 en 4, Poudrié, Almamia, Abattoir, Horefello, Boulbine, Heliko,...; CGVS, p. 13 : Ancien Garage met de informatie dat het ziekenhuis van Mamou daar gelegen is...) geciteerd. Later herken zij ook andere wijken van Mamou (CGVS, p. 8-9: Sabou, Tembassa, Hafia, Pétel). Zij kon de naam van de nabijliggende stroom geven (CGVS, p. 6), het feit dat er geen luchthaven is maar wel oude spoorwegen die niet meer gebruikt zijn (CGVS, p. 6). Zij kon ook de organisatie van het schoolsysteem van Guinee beschrijven (CGVS 2, 7). Verzoekster kon ook correct de bankbiljetten in circulatie in Guinee opsommen en vermelden dat kleingeld niet meer wordt gebruikt (CGVS 2, p. 17-18). Zij gaf ook de naam van haar school en de ligging ervan (CGVS 2, p. 3). Verzoekster vermeld spontaan de naam van het ziekenhuis waar haar moeder stierf (CGVS, p. 13).”* Wat betreft verzoeksters beperkte kennis dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaat om haar voorgehouden afkomst uit Mamou, Guinee aannemelijk te maken. Dergelijke elementaire gegevens kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Bovendien werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeksters kennis fragmentarisch is en geenszins haar herkomst uit Mamou aantoon, nu zij veel nabij gelegen dorpen niet (her)kende en verder gelegen dorpen en steden dan weer wel kon opnoemen.

Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de verzoekster om internationale bescherming niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongelooftwaardigheid van verzoeksters herkomst aan te tonen.

2.4.7. Verder ondergraaft de vaststelling dat verzoekster de nationale feestdagen in Guinee niet kent, dan wel verkeerd situeert, haar beweerdte verblijf in Guinee, alsook haar voorgehouden Guineese nationaliteit. Zo verklaarde verzoekster dat Onafhankelijkheidsdag wordt gevierd op 3 oktober, vrouwendag in maart en dat ook 1 mei een feestdag is (notities persoonlijk onderhoud van 24 april 2018 (hierna: notities 2), p. 17). Door de *protection officer* gevraagd of verzoekster er zeker van is dat de Onafhankelijkheidsdag jaarlijks op 3 oktober wordt gevierd, antwoordde zij bevestigend (notities 2, p. 17). Erop gewezen dat dat incorrect is en dat de Onafhankelijkheidsdag wordt gevierd op 2 oktober, antwoordde verzoekster opnieuw bevestigend (notities 2, p. 17). 1 mei is overigens de Internationale Dag van de Arbeid en vrouwendag behoort niet tot de officiële feestdagen in Guinee ("*Jours fériés en Guinée*"). Verzoekster stelde verder dat ze de feestdag 'fête nationale de la deuxième République' - een officiële feestdag in Guinee, die jaarlijks op 3 april wordt gevierd - niet kende (notities 2, p. 17). Dat verzoekster de nationale feestdagen niet kent of verkeerd situeert wijst slechts opnieuw op gebrekkige ingestudeerde kennis en kan geenszins haar Guineese nationaliteit aantonen.

2.4.8. Gevraagd hoe nummerplaten van wagens eruit zien in Guinee, antwoordde verzoekster vaagweg dat er cijfers en de letter 'G' op staan (notities 2, p. 18). Zij voegde eraan toe dat de cijfers rood zijn en de achtergrond van de nummerplaat wit is (notities 2, p. 18). Ter bevestiging gevraagd of gewone passagierswagens dus nummerplaten hebben met rode cijfers op een witte achtergrond, antwoordde verzoekster dat dat alleszins zo was bij de wagen van de co-echtgenote van haar moeder (notities 2, p. 18). Geconfronteerd met de vaststelling dat verzoeksters verklaringen niet stroken met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier - waaruit net het omgekeerde blijkt, namelijk witte cijfers op een rode achtergrond - verklaarde verzoekster "*Volgens mij is het zo. Bij haar: achtergrond wit, schrift rood*" (notities 2, p. 19). Gevraagd of zij dan de enige in Guinee was met zo'n nummerplaat, antwoordde verzoekster haar vorige verklaringen wijzigend "*Wat u zei, ik verwerp dat niet, er zijn nummerplaten met rode achtergrond en witte letters, dat bestaat.*" (notities 2, p. 19). Vervolgens gevraagd waarom verzoekster dat niet meteen zei toen haar de vraag gesteld werd, antwoordde zij "*Wanneer u het vroeg, ik zei achtergrond wit, rode letters. Ik dacht dat alles zo was*", waarop de *protection officer* "*Volgens mij is het ook allemaal zo, maar met een rode achtergrond.*", en verzoekster "*Ja, kan. In Guinee, er zijn meerdere nummerplaten.*" (notities 2, p. 19). Aldus wordt duidelijk dat verzoekster haar verklaringen aanpast naarmate wordt doorgevraagd. Verzoeksters verklaringen overtuigen niet en tonen slechts aan dat verzoekster onbekend is met basiszaken over het land Guinee.

In het verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij de nummerplaat van haar moeders echtgenoot beschreef, dat deze een leerkracht is en dat deze kleuren worden gebruikt door overheidsinstellingen. De Raad merkt echter op dat verzoekster uitdrukkelijk stelde dat het de wagen van haar stiefmoeder, haar stiefvaders andere echtgenote, was die een nummerplaat met rode letters en een witte achtergrond had ("*Bij de wagen van de co-echtgenote van moeder was het zo, achtergrond wit, het schrift in het rood*", notities 2, p. 19). Verzoeksters argumentatie kan aldus niet overtuigen.

2.4.9. Verder legde verzoekster om haar Guineese nationaliteit te staven een Guineese identiteitskaart en een Guineese geboorteakte voor. Deze stukken kunnen echter de ongelooftwaardigheid van verzoeksters Guineese nationaliteit niet herstellen.

Immers, verzoekster verklaarde dat deze documenten haar werden opgestuurd vanuit Guinee door A., dat A. naar haar voormalige secundaire school ging om verzoeksters geboorteakte af te halen en dat A. verzoeksters identiteitskaart liet maken (notities 2, p. 3-4). De door verzoekster neergelegde identiteitskaart werd afgeleverd in haar afwezigheid op 19 januari 2018 te Ratoma, Conakry, nu verzoekster toen reeds in België verbleef. Verzoekster verklaarde dat zij haar handtekening en vingerafdruk op de kaart plaatste wanneer zij deze ontving in België en dat zij deze nadien liet plastificeren te Bastogne (notities 2, p. 4). Gevraagd of men in Guinee dan zomaar identiteitsdocumenten aflevert voor mensen die niet langer in het land zijn en niet aanwezig zijn voor het plaatsen van een vingerafdruk en handtekening, verklaarde verzoekster dat er veel corruptie is in Guinee (notities 2, p. 5). Gevraagd of iedereen daar dan zomaar een identiteitskaart kan aanvragen, verklaarde verzoekster "*Guinee is zo, er is geen wet, als je geld hebt is niets moeilijk*" (notities 2, p. 5) waarmee verzoekster zelf de authenticiteit van haar identiteitskaart onderuithaalt.

Verzoekster gevraagd waarom, indien de door haar neergelegde identiteitskaart een echte identiteitskaart betreft, er vermeld wordt dat verzoekster in Conakry woont, hoewel zij verklaarde haar hele leven in Mamou te hebben gewoond, verklaarde verzoekster dat de identiteitskaart daar werd opgesteld, dat zij geboren werd in Conakry en uiteindelijk dat ze het niet weet. Uit voorgaande blijkt dat de door verzoekster neergelegde identiteitskaart geenszins als een authentiek document kan worden beschouwd, nu deze werd opgesteld in verzoeksters afwezigheid en zonder vingerafdruk of handtekening naar België werd opgestuurd, waarna verzoekster deze er beweerdelijk zelf op zette en vervolgens liet plastificeren in Bastogne. Bovendien verklaarde verzoekster zelf dat deze identiteitskaart in haar afwezigheid kon worden opgevraagd omwille van de corruptie in Guinee, wat tevens kan blijken uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus "GUINEE. La délivrance de la carte nationale d'identité" van 16 april 2018). Daarnaast blijkt dat de op de identiteitskaart aangeduide plaats van residentie in Guinee volgens verzoeksters verklaringen foutief is. De door verzoekster neergelegde frauduleuze identiteitskaart uit Guinee kan aldus haar voorgehouden Guineese nationaliteit niet aantonen, laat staan haar beweerde verblijf in Mamou.

Ook de door verzoekster neergelegde geboorteakte blijkt een frauduleus document, nu deze werd opgesteld op 30 februari 2000, een onbestaande datum. Bovendien vermeldt deze geboorteakte dat A.I. verzoeksters vader is, terwijl zij stelde dat A.I. haar stiefvader is en haar eigen vader haar onbekend is (notities 1, p. 14; notities 2, p. 9-10). Bovendien vermeldt de geboorteakte dat verzoekster op 20 februari 2000 geboren is, terwijl medisch vastgesteld werd dat "*nous pouvons conclure avec une certitude scientifique raisonnable qu'en date du 22/12/2016 [verzoekster] est âgée de plus de 18 ans*" (zie administratief dossier), wat verder de authenticiteit van de geboorteakte ondergraaft. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er inderdaad sprake is van veralgemeende corruptie bij de registratie van geboortes in Guinee (COI Focus "GUINEE. La délivrance des extraits d'actes de naissance" van 29 januari 2018) wat de vele gebreken in de voorgelegde geboorteakte bijkomend kan verklaren.

2.4.10. Uit voorgaande kan slechts blijken dat de enige documenten die verzoekster neerlegt om haar Guineese nationaliteit te attesteren van frauduleuze aard zijn en dat haar kennis van Mamou en omstreken ontoereikend is. Aldus kan geenszins aangenomen worden dat verzoekster de Guineese nationaliteit heeft, noch dat zij in Mamou, Guinee heeft gewoond.

2.4.11. Verzoekster betoogt dat het gegeven dat zij slechts "*Poulard*" (Peul) van Guinee begrijpt en het gehoor hierom de eerste keer niet doorging, op zich een sterke aanwijzing is dat verzoekster inderdaad afkomstig is van Guinee. De Raad merkt op dat de loutere kennis van de taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoekster van Guineese nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Daarenboven houdt het spreken van het "*Poulard*" van Guinee niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en verbleven heeft in Guinee nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden. Zelfs al zouden verzoeksters (groot)ouders destijds uit Guinee gekomen zijn, er kan slechts blijken dat verzoekster de Senegalese nationaliteit heeft.

2.4.12. Verzoekster legt bij aanvullende nota een verslag van Prof. Dr. J. De Schepper in het kader van de leeftijdsbepaling bij verzoekster neer. Zij voert aan dat de geboortedatum van het Senegalees paspoort niet overeenstemt met de leeftijd die is vastgesteld tijdens het medisch onderzoek en haalt aan dat uit de resultaten van voornoemde test evenwel blijkt "*dat de polstest 16 à 20 jaar geeft, dus aanzienlijk minder; de test van het sleutelbeen geeft 24,1 à 29,3 jaar, wat dus binnen de vork valt. Ten slotte klokt het onderzoek van de tanden tussen de 19,13 en 22, 13 jaar, wat dus eveneens lager is dan de opgegeven marge.*". Verzoekster betoogt dat deze vaststellingen de echtheid van het Senegalees paspoort aantasten. De Raad stelt vast dat de door verzoekster aangehaalde resultaten inderdaad in het verslag worden vermeld. Het is echter niet aan verzoekster om zelf conclusies te trekken uit deze resultaten. De conclusie die Prof. Dr. J. De Schepper uit deze resultaten trekt en welke vermeld wordt in het verslag is de volgende: "*Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat bij [verzoekster] op datum van 22/12/2016 de leeftijd op meer dan 18 jaar kan geschat worden.*". Ook uit het leeftijdsonderzoek, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat medisch vastgesteld werd dat "*nous pouvons conclure avec une certitude scientifique raisonnable qu'en date du 22/12/2016 [verzoekster] est âgée de plus de 18 ans*" (zie administratief dossier). Aldus staat slechts vast dat verzoekster op 22 december 2016 ouder dan 18 jaar, en dus meerderjarig was. De Raad ziet niet in hoe de loutere conclusie dat verzoekster eind 2016 ouder was dan 18 jaar afbreuk doet aan de geboortedatum die wordt vermeld in het Senegalees paspoort van verzoekster, nu verzoekster volgens deze geboortedatum wel degelijk ouder dan 18 jaar is. De conclusies in het leeftijdsonderzoek vermogen aldus niet te tornen aan de echtheid van verzoeksters Senegalees paspoort.

2.4.13. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster de asielinstanties trachtte te misleiden en zich een jongere leeftijd aanmeet, nu zij verklaarde geboren te zijn op 20 februari 2000 (notities 1, p. 3). De Raad stelt vast dat verzoekster haar ware leeftijd tracht te verhullen, wat verder afbreuk doet aan haar algehele geloofwaardigheid.

2.4.14. Ook op de geboorteakte van haar zoon B., door verzoekster voorgelegd bij het CGVS, staat vermeld dat verzoekster geboren is in Dakar. Dergelijke vaststelling is een bijkomende indicatie dat verzoekster in Dakar, Senegal geboren is en ondergraven andermaal haar verklaringen in Conakry, Guinee te zijn geboren.

2.4.15. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden Guineese nationaliteit, noch aan haar verblijf in Mamou, Guinee. Er kan dan ook evenmin geloof gehecht worden aan verzoeksters voorgehouden problemen die zij in Guinee zou gekend hebben.

2.4.16. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest waaruit blijkt dat verzoekster besneden is en haar lidkaart van GAMS doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omtrent haar herkomst. De lidkaart van GAMS is slechts een bewijs van haar lidmaatschap van deze organisatie, dat overigens niet betwijfeld wordt. Het medisch attest toont aan dat verzoekster een besnijdenis type 1 heeft ondergaan. Uit het feit dat verzoekster een besnijdenis type 1 heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan beweert fysieke klachten te hebben, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid. Verzoekster haalde evenmin elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Waar verzoekster vreest om type 2, dan wel herbesneden te worden, omdat haar reeds ondergane type 1 besnijdenis als onvolledig zal worden beschouwd, gezien een type 2 besnijdenis in Guinee het meest voorkomend is, herneemt de Raad dat verzoekster niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Guinee, zodat haar vrees ten aanzien van dit land ook niet dient te worden onderzocht. Het rapport van de Verenigde Naties "*Rapport sur les droits humains et la pratique des mutilations génitales féminines / excision en Guinée*" van april 2016 dat handelt over de praktijk van besnijdenis in Guinee wordt dan ook niet dienstig neergelegd.

2.4.17. Wat betreft de door verzoekster voorgelegde medische en psychologische attesten dienen volgende vaststellingen gedaan. Uit de medische attesten van algemeen arts Lien B. van 9 januari 2017 en 20 januari 2017 blijkt dat verzoekster medisch werd opgevolgd eind december-begin januari (consultaties op 12 december 2016, 19 december 2016, 3 januari 2017 en 9 januari 2017). In de medische attesten werd verzoeksters psychologische en fysieke toestand, alsook verzoeksters relaas, opgenomen. Waar in het attest van 9 januari 2017 wordt gesteld dat de littekens van verzoekster compatibel zijn met verzoeksters verklaringen, benadrukt de Raad dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Ook waar het medisch attest van dokter P. van 26 oktober 2017 stelt dat de meerderheid van de littekens weinig specifiek zijn maar verenigbaar met de verklaringen van verzoekster, herneemt de Raad dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep.

2.4.18. Uit de attesten van psychologe Claire B. blijkt dat verzoekster 2 keer per maand psychologische therapieën volgde van februari tot december 2017. Er werd, in het kader van deze psychologische begeleiding, vastgesteld dat verzoekster leed aan nachtmerries, algemene depressie, post-traumatische stress, angst en passieve zelfmoordgedachten en dat dit het gevolg is van het psychologisch en fysiek geweld dat verzoekster onderging, in haar land van herkomst en in België. De Raad stelt vast dat de psycholoog zich mede steunt op de verklaringen van verzoekster inzake haar herkomst en relaas welke, zoals hoger besloten, ongeloofwaardig zijn. De Raad benadrukt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoeksters verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen.

2.4.19. De Raad stelt vast dat verzoekster de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming uiteindelijk bij de psycholoog of arts tracht te leggen en niet aan de asielinstanties en beroepsinstanties die hiertoe wettelijk verplicht zijn. Een psychologisch of medisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een asielaanvraag.

Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

2.4.20. *In casu* kan slechts worden vastgesteld dat de artsen zich louter steunen op verzoeksters verklaringen over hoe en waar ze haar verwondingen opliep of waarom ze zich geestelijk klachten heeft. In onderhavig procedure werd de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen onderzocht aan de hand van objectieve elementen, verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS en landeninformatie. Er kan uit bovenstaande duidelijk afgeleid kan worden dat verzoekster niet uit Guinee afkomstig is zodat ook medische en psychologische problemen niet kunnen ondersteund worden door de beweerde gebeurtenissen in Guinee.

2.4.21. Verzoekster brengt in dit verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren.

2.4.22. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster de Senegalese nationaliteit heeft en niet in Guinee woonde. Verzoekster legt geen enkel element voor dat een vrees voor vervolging of een reel risico op ernstige schade kan aantonen in Senegal.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster niet afkomstig is uit Guinee, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Guinee. Verzoekster toont evenmin aan dat een dergelijke situatie zich zou voordoen in Senegal. Immers verzoekster heeft manifest haar nationaliteit willen verstoppen voor de Belgische asielinstanties. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK